

Droyma um at vera djóralund

– Vit reka barr og hava eitt sindur av landbúnaði. Hetta er ein lívsstíllur, siga tey bæði Barbara Andreassen og Edvard Skúvadal, sum arbeiða við sínum stóra dreymi um at fáa Lamaland til eitt frítíðarstað, sum fólk kunnu vitja í Nólsoy

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

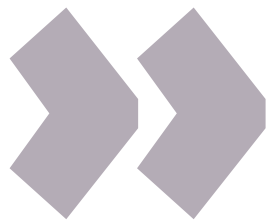
PATURE@SOSIALURIN.FO

Tey siga, at sólin altíð skínur í Nólsoy. Hendan mikudagin, Sosialurin vitjar oynna, er einki undantak, tí sólin skínur bæði oman og niðan.

Á einum stykki, sum er sunnan fyri Gulklett, stákast tey bæði Barbara Andreassen og Edvard Skúvadal. Dunnurnar og hønurnar flokkast rundan um unga parið, sum hevur fóður við til kúratúrini. Eitt sindur longur niðani stendur ein vælnøgd sofistikerað lama og lítur út yvir alla bygdina við tí nokk besta útsýninum í Nólsoynni.

Vit eru stódd í tí, sum Edvard og Barbara kalla fyri “Lamaland”. Tey bæði hava ein stóran dreym um, at Lamaland í framtíðini skal vera ein djóralund og ein frítíðardepil við kafévirkssemi.

– Okkum dámar væl at gera planir og hava ofta stórar dreymar, sum kanska ofta eru størri, enn

Vit hava sett okkum í samband við myndugleikarnar, tí vit vilja jú gjarna hava fleiri lamur. Men vit hava bara fingið noktandi svar

vit klára at realisera, flenna tey, meðan tey geva dunnunum og gæsum.

Maggie's er staðið

Lamaland er eitt síðuprojekt hjá Barbaru og Edvard, tí fyri tíðina fer størsti parturin av orkuni til barrina Maggie's, sum tey reka. Ein og hvør, ið hevur verið í Nólsoy og vitjað Maggie's, kennir tann altíð góða stemningin í hugnaligu barrini, har mann ongantið fer heim uttan at hava fingið eitt gott prát við onkran. Barbara og Edvard stórtíðast sum barreigarar og hava eisini úr at gera har.

– Tað er ótrúliga stuttligt og okkum dámar ordiliga væl. Maggie's styrkir um samanhaldið í bygdini, tí hetta er staðið, har tey lokalu hittast. Tað er ordiliga deiligt, at nólsoyingarnir eru so raskir til at stuðla, serliga um veturin, tí tá eru tað ikki so nógv ferðafólk, sigur Barbara, sum væntar, at nógv ferðafólk fara at stokka inn á gólvið nú klokkan 13, tá Maggie's letur upp.

– Men vit duga væl at siggja, at hetta ikki er nakað, vit fara at orka at gera, tá vit vera eldri. Tað er krevjandi at hava barrvirksemi í nógv ár. Vit gera tað, meðan hugurin og viljin er til tað. Sum nú er, so taka vit eitt ár í senn, siga Barbara og Edvard.

Tey eru til arbeiðis hvønn dag frá árla á morgni til seint um kvøldið, tá tey hava opið í Maggies, sum er mikudag til sunnudag. Tá tey so hava fri frá barrini, plaga tey at vera úti á stykkinum og arbeiða uppá ymiskt praktiskt har.

– Um heystið og veturin fáa vit mest burturúr her á stykkinum. Tað hevði verið fint at havt betri tíð um summarið, men tað hava vit ikki so góða tíð til, nú vit eisini

